

Бета Вукановић

Бета Вукановић ([Бамберг](#), [18. април 1872](#) — [Београд](#), [31. октобар 1972](#)) је била српска сликарка која је припадала [импресионизму](#). Каснија дела су била [реалистичка](#) али је увек задржала импресионистичку палету.

Живот и школовање

Родила се [18. априла 1872.](#) године у [Бамбергу](#) у [Немачкој](#) као Бабет Бахмајер. После завршетка основне школе и више женске школе уписала се [1890.](#) године на приватну сликарску школу [Карла Мара](#) и [Антон Ажбеа](#) у [Минхену](#). Ту се упознала са [Ристом Вукановићем](#) са којим је као његова супруга отпутовала у [Београд](#) за кога су јој пријатељи причали да је мали град у којем не постоји интересовање за уметност. [1899.](#) године брачни пар Вукановић добио је дозволу Министарства просвете да наследи прву српску сликарско-цртачку школу од њеног оснивача [Цирил Кутљика](#) после његове смрти. Пошто су променили две адресе, Вукановићи су школу уселили у своју кућу у Капетан-Мишиној 13 (кућа још постоји). Бета Вукановић је [пленериста](#) и тај је правац прихватила још у [Минхену](#). Она је наше уметнике научила да раде у пленеру. Када је импресионизам почео да слаби она је нагласила цртеж, учврстела облик и задржала боје импресионизма. Сликала је [портрете](#), [пејзаже](#) и [мртве природе](#) и сматрамо је зачетником уметничке карикатуре у Југославији. Она је излагала на свим југословенским изложбама [Ладе](#) а поред тога у [Риму](#), [Минхену](#) и [Паризу](#).